

ogsaa den Gang udtalte —, at naar vi i Aar kom til denne Revision, vilde det selvfølgelig vise sig, at man, hvis man vilde beholde Konjunkturtillæget, i alt Fald maatte foretage væsentlig Reduktion. Det er i Henhold dertil, at den højtærede Minister har fremsat det foreliggende Lovforslag, hvor han ganske vist ikke gaar til en større Nedsættelse, men nøjes med for et Aar at foreslaa det nedsat med en Trediedel, hvilket jeg maa hævde er en meget lempelig Nedgang, som slet ikke svarer til de for den øvrige Del af Befolkningen eksisterende økonomiske Forhold her i Landet.

Jeg skal saa kun gøre en enkelt Bemærkning angaaende det Forhold, som er omtalt af et Mindretal i Betænkningen og ogsaa omtalt i Sagen ved første Behandling, nemlig dette, at der ankes over, at den Forhandlingsret, som ved Tjenestemandsløven er tilsikret Tjenestemændene, ikke fuldt ud er kommet til at virke efter sin Bestemmelse ved det foreliggende Forslag, idet der ikke efter de Forhandlinger, som Ministeren har ført med Tjenestemændenes Organisationer, er sket nogen Forandring i det foreliggende Forslag, og man har derfor hævdet, at det var i nogen Maade en Tilsidesættelse af denne Forhandlingsret. Jeg vil dertil gerne knytte den Bemærkning, at det er en fuldstændig Misforstaaelse af hele Forhandlingsrettens Karakter. Den tilsiger Tjenestemændene Ret til at faa saadanne Forslag som det nærværende forelagt og Adgang til overfor Administrationen, overfor Ministrene, at fremsætte deres Indvendinger derimod og søge saa vidt muligt at opnaa Forbedringer, men selvfølgelig maa det være en Forudsætning, at det Forslag, der foreligger, er af en saadan Karakter, at der kan anføres gyldige Grunde imod det og gyldige Grunde for at forandre det i Tjenestemændenes Favør. Jeg anser det som givet, at der under den Forhandling, som har været ført mellem den højtærede Finansminister og Tjenestemændenes Hovedorganisationer, ikke er fremført nogen gyldig, reel Begrundelse for at bibeholde Konjunkturtillæget eller en større Del deraf, lige saa lidt som vi under Forhandlingerne i Udvalget med de vedkommende Organisationer har hørt nogen som helst saglig Begrundelse for at bibeholde en større Del af Konjunkturtillæget, men kun den almindelige Bemærkning, at Tjenestemændene er daarligt stillet og deres Indtægter i al Almindelighed for smaa. Men det er jo et Spørgsmaal for sig, om de gældende Lønninger er tilstrækkelige. Noget helt andet er dette specielle Tillæg, som blev givet

Tjenestemændene, for at de skulde have Andel i de almindelige gode økonomiske Forhold. Denne Forudsætning er ikke lænere til Stede, og det har jeg da heller ikke hørt en eneste paastaa. Det er derfor med fuldgyldige Grunde, Finansministeren nu foreslaar den ganske lempelige Nedsættelse af Konjunkturtillæget, som her foreslaas, og det er da ogsaa mit Haab og min Forventning, at den lempelige Maade, hvorpaa der her røres ved Konjunkturtillæget, i det store og hele vil vinde Tilslutning hos Tjenestemændene, saa at de indrømmer, at der med dette Lovforslags Vedtagelse udvises fra Regerings og Rigsdags Side en Hensynsfuldhed overfor dem, som er paa-skønnelsesværdig.

Jeg kan da paa Flertallets Vegne anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslag og paa hele Udvalgets Vegne anbefale at stemme for det af Finansministeren efter Forhandling med Udvalget stillede Ændringsforslag om en Begunstigelse for Pensionisterne.

Valdemar Olsson: Paa det socialdemokratiske Mindretals Vegne skal jeg anbefale det høje Ting at stemme for det af os stillede Ændringsforslag, som, kort sagt, gaar ud paa, at Konjunkturtillæget kun nedsættes med $\frac{1}{5}$. Den ærede Ordfører paastod, at der ikke var fremført nogen Begrundelse for en mindre Nedsættelse af Konjunkturtillæget end den af den højtærede Finansminister foreslaaede. Jeg mener dog, at der gentagne Gange er fremført en saadan Begrundelse; saavel under første Behandling af Lovforslaget som under Forhandlingerne i Udvalget og i den offentlige Diskussion er der givet gode Grunde, synes jeg, for, at man bør nøjes med en Nedsættelse med $\frac{1}{5}$. Der er f. Eks. den gode Grund, at man har „plukket“, om jeg maa bruge det Udtryk, Tjenestemændene ret artigt i det sidste halve Aar. Paa Grundlag af Tal, som jeg har indhentet i Lønningsraadet, og som derfor maa være fuldt autentiske, har jeg foretaget en Beregning over, hvad Statskassen sparer ved de forskellige Foranstaltninger angaaende Nedsættelse af Tjenestemændenes Lønninger, der er foretaget i det sidste halve Aar. Dyrtidstillæggets Nedgang pr. 1. Oktober 1921 indbringer Statskassen 19,5 Mill. Kr., og Dyrtidstillæggets Nedgang pr. 1. April d. A. vil komme til at dreje sig om en Nedgang i Statens Lønningsudgifter paa 12 Mill. Kr. Endvidere er der Sparekommissionens Nedsættelser af særlige Ydelser til Tjenestemænd, hvilke efter Finansministerens egen Opgivelse andrager 14 Mill.